

Aleg. 99.

Sprawozdanie

komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego,
w sprawie popierania przedsiębiorstw krajowych melioracyjnych na
zasadzie ust. państw. z 30. Czerwca 1884.

Wysoki Sejmie!

Wydział krajowy powołany nową ustawą państwową melioracyjną z 30. Czerwca br. wszedł do Wysokiego Sejmu ze sprawozdaniem, mającym na celu uzyskanie kredytu w wysokości 100.000 zł. na popieranie melioracji w kraju, oraz wywołanie ustaw krajowych, wymaganych przez tę ustawę państwową dla uzyskania zasiłku z funduszu państwowego.

§. 2. bowiem ustawy w mowie będącej, tworzy fundusz państwowy melioracyjny z dotacji rocznej 500.000 zł. przez lat 10 — od 1885 do 1894 r. Z tego funduszu mogą być subwencyonowane przedsiębiorstwa uznane ustawą za krajowe, albo też przedsiębiorstwa podejmowane przez powiaty, gminy, lub spółki wodne, uznane osobnymi ustawami krajowymi za subwencyonowane.

Wysokość zasiłku wynosić ma najwyżej 30% ogólnych kosztów, w wyjątkowych tylko wypadkach, do 50% dojsć może, który to zasiłek udzielany będzie albo jako subwencya bezzwrotna, albo jako pożyczka najwyżej 4% w każdym jednak razie zależnym jest ten zasiłek od tego, czy kraj przychodzi z pomocą i nie może przewyższać wysokości tej pomocy kraju (§. 4).

Na podstawie tej ustawy wymaganej akcji kraju, domaga się Wydział krajowy kredytu na melioracje do wysokości 100.000 zł. Przy wymiarze wysokości tego kredytu była mu wskazówką cyfra ludności i obszar kraju, wynoszące tak jedna jak i drugi przeszło czwartą część ogólnej ludności i obszaru całej Przedlitawii — oraz stwierdzona potrzeba melioracji, a nawet stan zaniedbania w którym się pod tym względem kraj znajduje — w porównaniu z innymi prowincjami Państwa. Twierdzi zatem, że wstawiając w budżet kraju sumę zł. 100.000 t.j. tylko piątą część zawotowanego dla całej Przedlitawii kredytu, mamy prawo do uzasadnionej nadziei, że równą sumę z tegoż kredytu dla kraju uzyskamy.

Komisya gospodarstwa krajowego uznaje słusność i uzasadnienie żądania Wydziału krajowego w zasadzie, a to z uwagi, że i w latach poprzednich uchwalał Wysoki Sejm kredytu znaczne Wydziałowi krajowemu na cele melioracyjne, dziś, kiedy kraj cały domaga się regulacyi wód, kiedy objawia się ogólnie w kraju ruch około uporządkowania wód naszych — tem bardziej musi komisya zalecać Wysokiemu Sejmowi zezwolenie na kredyt tego rodzaju — skoro każda z niego wydana suma, sprowadzi do kraju równą sumę z funduszu państwowego, która także na te dla kraju tak produktywne cele użytą będzie.

Dla wyjaśnienia uważa komisya za stosowne dodać tu, że ten kredyt i jego użycie, nie przesądza w niczem innym wnioskom, które w Wysokiej Izbie prawdopodobnie stawiane będą w celu regulacyi rzek w Galicyi — odnosi się bowiem — do innej kategorii wód i ma podstawę ściśle określoną wspomnianą ustawą z d. 30. Czerwca 1884 r. Podstawą do czerpania z tegoż samego kredytu państwowego 500.000 zł. mogłaby być jeszcze ustawa państwowa „o nie szkodliwym odprowadzaniu wód górskich“ także 30. Czerwca b. r. sankcyonowana.

Ponieważ jednak paragrafem 23. tej ustawy wymagana mieszana komisya krajowa nie weszła jeszcze w życie — podstawa ta jak na teraz odpada.

Co do cyfry jednak proponowanego kredytu, mniema komisya, że nie może zalecać Wysokiemu Sejmowi uchwalenie jej proponowanej przez Wydział krajowy w wysokości 100.000 zł.

Na podstawie bowiem ustaw specjalnych, załączonych do niniejszego sprawozdania, jest potrzeba na ten rok sumy 60.185 zł. dodając do tego sumę w każdym razie nie wysoką, potrzebną na zorganizowanie obserwacyi hydrograficznych i ombrometrycznych w kraju, o których będzie mowa niżej, sądzi komisya, że nie może przedłożyć Wysokiemu Sejmowi propozycyi dalej idącej, jak w okrągłej cyfrze 65.000 zł.

Wydział krajowy motywuje wysokość żadanego kredytu tem, że jeszcze pewna ilość projektów do melioracyi znajduje się w biurze Wydziału krajowego, że może jeszcze w ciągu roku dojrzeć te projekta do tyła, iż może zajść potrzeba kredytu dla odnośnych przedsięwzięć, przed ponownem zebraniem się Wysokiego Sejmu. Dalej przedstawia Wydział krajowy, że należałoby przyjść w pomoc nagłym robotom ochronnym, po części już rozpoczętym w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 6. Października 1882. o przyczynieniu się kraju w 33% przy regulacyi rzek za spławne nie uznanych, i chce resztującą kwotę z tego kredytu na te cele użyć. — W myśl tego przedkłada uchwałę IIIcią upoważniającą Wydział do subwencyonowania z tej dotacyi melioracyjnej innych przedsięwzięć melioracyjnych, na ustawie z 30. Czerwca br. nieopartych.

Komisya gospodarstwa krajowego nie może brać pod rozbiór tych ostatnich melioracyj, o których Wydział w swoim sprawozdaniu tylko ogólnikowo wspomina, do których odnośne akta nie zostały jej przez Wysoki Sejm przydzielone, a to tem bardziej, że udzielenie kredytu proponowane przez Wydział krajowy, w uchwale Iszej jest ściśle ograniczone klauzulą, że może on być użyty tylko na podstawie ustawy melioracyjnej państwowej z dnia 30. Czerwca b. r., więc wniosek IIIci według przedłożenia Wydziału, byłby niejako w sprzeczności z wnioskiem Iszym. — Co zaś się tyczy projektów melioracyjnych na ukończeniu w biurach Wydziału się znajdujących, to będą one każdy z osobna wymagały osobnej ustawy krajowej i z kredytu i tak korzystać by nie mogły, aż się Wysoki Sejm ponownie zbierze, a tenże Sejm będzie mógł przy uchwalaniu tych ustaw udzielić Wydziałowi krajowemu potrzebnych kredytów.

Z tych więc powodów prosi komisya o uchwalenie „wniosku“:

„Sejm przyzwala na popieranie krajowych przedsięwzięć melioracyjnych na zasadzie ustawy państwowej z 30. Czerwca 1884. Dz. ust. państw. Nr. 116. dotacją na rok 1885. w kwocie 65.000 zł.“

Z tychże samych powodów nie umieszczają w wnioskach swoich uchwały IIIciej proponowanej przez Wydział krajowy.

Z kredytu, o którym mowa wyżej, zamierza Wydział krajowy użyć pewną sumę, której wysokości nie określa, na zorganizowanie obserwacji stanu wody na rzekach, mających być regulowanymi, oraz opadów atmosferycznych w ich dorzeczach.

Dotychczas istnieje w Galicyi tylko kilkanaście wodoskazów, przez Rząd postawionych na główniejszych rzekach krajowych; na krajowych zaś mostach jest ich wszystkiego 7. — Komisya uznaje, że bez obserwacji dokładnej stanu wód, rzek mających być regulowanymi i to w różnych punktach — o regulacji mowy być nie może, że zatem, skoro sprawa regulacji ma być przeprowadzoną, takie obserwacje zaprowadzić jest rzeczą konieczną.

Co do opadów atmosferycznych, to pod tym względem są zbierane systematycznie tylko przez 8 stacyj meteorologicznych kosztem kraju założonych, znajdujących się w górnem dorzeczu Dniestru — zresztą istnieje w kraju podług sprawozdania akademii umiejętności z roku 1882. 41 stacyj meteorologicznych, z których tylko pewna liczba zajmuje się spostrzeżeniami w ciągu całego roku — ani ilość jednak tych stacyj, ani ich rozmieszczenie nie odpowiada potrzebie ze względu na regulację rzek; dla tego okazuje się potrzeba założenia nowych i to nie meteorologicznych, ale wyłącznie ombrometrycznych, obserwujących tylko opady atmosferyczne.

I w tym względzie musi komisya uznać słusność wywodów Wydziału krajowego, — dodaje tylko do uchwały przez Wydział proponowanej, słowa: „w porozumieniu z c. k. Rządem“, a to dla tego, że tu skombinowana akcyja Rządu i kraju jest wskazaną, że Rząd, jeżeli ma zamiar przeprowadzić regulację rzek przez państwo regulowanych, skuteczniej niż dotąd, to i tak musi obserwacje zaprowadzić na liczniejszych punktach niż dotąd — że wreszcie w innych krajach koronnych c. k. Rząd część kosztów takich obserwacji bierze na siebie, jest więc wskazaniem, aby i w Galicyi tak samo postąpił.

Czynnikiem, któregooby zdaniem komisji do takich obserwacji bardzo właściwie użyć można, byłyby zarządy kolei żelaznych, wraz z swymi aparatami urzędników; zarządy te i dziś prowadzą obserwację pod względem stanu wody, dla tego komisya uważa za stosowne wskazać ten czynnik Wydziałowi krajowemu przy zorganizowaniu obserwacji hydrometrycznych w kraju.

W Czerwcu r. b. wezwał Wydział krajowy okólnikiem wszystkie Wydziały Rad powiatowych, aby przedstawiły, jakie wody potrzebują w obrębie odnośnych powiatów regulacji, popierając swe relacje o ile możności bliższymi szczegółami, ze szczególnem uwzględnieniem tych rzek i potoków, które najwięcej szkód wyrządzają.

Na to wezwanie odpowiedziało 54 Wydziałów powiatowych sprawozdaniami mniej lub więcej szczegółowemi, dającemi dość dokładny obraz regulacji potrzebnych w tych 54 powiatach.

Niektóre z tych sprawozdań zawierały także projekta osuszeń przestrzeni zabagnionych, dziś mniej więcej nie użytecznych. Z tego materiału przedłożonego przez Wydziały powiatowe, wybrał Wydział krajowy 6 przedsiębiorstw odpowiadających wymogom ustawy z 30. Czerwca 1884. o melioracyach, — co do których studia techniczne były już tak daleko posunięte, ażeby służyć mogły za podstawę do ustaw orzekających, że uznają się za przedsiębiorstwa przez kraj subwencyonowane.

Przedsiębiorstwa te są:

1. regulacja i obwałowanie potoku Kisieliny w powiecie Brzeskim, projekt odnośny wypracowany przez inżyniera p. Krzyżanowskiego w Tarnowie, — suma kosztów 31.058 zł. obszar zalewany 6.418 morgów, do przedsiębiorstwa tego należy, zdaniem Wydziału i komisji zastosować w myśl §. 4. p. p. 2 a) ust. melioracyjnej, wyższy wymiar subwencji krajowej w wysokości 30% kosztów, gdyż roboty zamierzone mają na celu ochronę gruntów przed wylewami.

Roboty dadzą się wykonać w ciągu jednego roku.

2. regulacja i obwałowanie rzeki Nowego Brnia i dopływów w powiecie Dąbrowskim i Mieleckim, plany i kosztorysy rządowe z r. 1875 wykazują koszta 425.481 zł. teren inundacyjny wynosi około 25.000 morgów. Regulacja ta zasługiwałaby zdaniem Wydziału wprawdzie na uznanie tejże za przedsiębiorstwo krajowe, o co też w relacji swej uprasza Reprezentacja powiatowa. Wydział krajowy jednak z uwagi na wysokość udziału kraju w kosztach 40%, jaki ustawa meljoracyjna na ten wypadek normuje, proponuje Wysokiemu Sejmowi zastosowanie wymogu §. 4. p. 2 a) powołanej ustawy t. j. przyznanie zasiłku w wysokości 30%, kosztów budowy.

Ze względu na wysokie koszta należałoby rozłożyć roboty około regulacji Brnia nowego na lat siedm.

3. Regulacja odpływu wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską w powiecie Mieleckim. Spółka wodna w r. b. już zawiązaną została, teren meljorowany wynosi około 10.000 morgów, koszta meljoracyi 35.000 zł.

Dla tej spółki przywołał już Wysoki Sejm zasiłek w wysokości 8.000 zł. Prezydium Namiestnictwa zaś przyznało z funduszków państwowych przeznaczonych Ces. rozporządzeniem z dnia 28. Lipca r. b. na wspomnienie ludności powodzią dotkniętych 6.000 zł. reszta kosztów do pokrycia 21.000 zł.

Dla przedsiębiorstwa tego, mającego na celu osuszenie gruntów, należałoby z uwagi na udzielone już zasiłki, przyznać pożyczkę 4% w wysokości 30%, reszty kosztów budowy, roboty mogą być wykonane w przeciągu jednego roku.

4. Regulacja i obwałowanie potoku Trześniówki w powiecie Tarnobrzeskim, wedle projektu sporządzonego w r. 1865 przez c. k. Rząd, koszta mają wynieść 17.688 zł. 26 ct. Przedsiębiorstwo to mające na celu obok osuszenia ochrony gruntów przed wylewami, może być subwencyonowane z funduszu krajowego zasiłkiem w wysokości 30%, preliminowanych kosztów i da się przeprowadzić w jednym roku.

5. Regulacja i obwałowanie potoku Łęg w powiecie Tarnobrzeskim, koszta według operatu c. k. urzędu budowniczego w Tarnobrzegu 86.778 zł. 27 ct. Wymiar zasiłku krajowego należałoby zastosować jak przy Trześniówce, do §. 4. p. 2 a) ustawy meljoracyjnej, roboty zaś rozłożyć na lat dwa.

6. Osuszenie bagien Rudnickich, koszta wedle projektu inżyniera Skowrońskiego, wynoszą 57.624 zł. roboty mogą być wykonane w ciągu lat dwóch, subwencyę krajową należy wymierzyć wedle §. 4. p. 2 b) w wysokości 20%, preliminowanych kosztów.

7. Osuszenie bagien Niskich, meljoracya ta była jedną ustawą objęta w przedłożeniu Wydziału z poprzedzającą, bagna bowiem Rudnickie i Niskie w tym samym znajdują się powiecie.

Gdy jednak po wniesieniu przedłożenia Wydziału do Izby, wystąpiły strony interesowane z żądaniem oddzielenia tych dwóch rzeczywiście dwa zupełnie odrębne objekta obejmujących przedsiębiorstw — komisya widziała się spowodowaną temu słusznemu żądaniu zadość uczynić, czemu zresztą nie sprzeciwia się i referent Wydziału krajowego. Koszta wedle operatu inżyniera Skowrońskiego wynosić będą 22.478 zł., roboty mogą być wykonane w ciągu lat dwóch, zasiłek należałoby jak przy poprzednim przedsiębiorstwie zastosować do wymogów §. 4. p. 2 b) w wysokości 20% ogólnych kosztów.

W myśl wspomnianych 7 ustaw potrzebaby do asygnowania na rok 1885:

1. Na regulację Kisieliny 30% kosztów okrągło	9.317 zł.
2. Na regulację Nowego Brnia 30% z $\frac{1}{7}$ kosztów	18.235 "
3. Dla spółki Mieleckiej 4% pożyczka w wysokości 30% reszty kosztów	6.300 "
4. Na regulację Trześniówki 30% kosztów	5.306 "
5. Na regulację Łęgu 30% $\frac{1}{2}$ kosztów	13.017 "
6. Na osuszenie bagien Rudnickich 20% z $\frac{1}{2}$ kosztów	5.762 "
7. Na osuszenie bagien Niskich 20% z $\frac{1}{2}$ kosztów	2.248 "
Ogółem	60.185 zł.

Prócz zmiany ustawy (all. 6) na dwie ustawy, uczyniła komisya w ustawach tylko dwie małoznaczne zmiany.

W ustawie 4-ej wypuściła w §. 4. słowa: „pod lit. c)“ przez pomyłkę tamże umieszczone.

W ustawie 6-ej zamieniła wyliczenie gmin „katastralnych“ na wymienienie gmin i obszarów dworskich, mających zawrzeć spółkę wodną.

Wydawało się bowiem komisji wątpliwem, czy pojęcie gminy katastralnej, jako takiej, może w ustawie znaleźć wyraz.

Plany i kosztorysy przedsiębiorstw 1, 3, 6 i 7 wykonane w ostatnich czasach, mają zdaniem komisji cechę zupełnej wiarygodności.

Co do innych, to komisya nie przeczy, że mogą w obrachowaniu kosztów zejść jeszcze pewne różnice. Komisya wyraża nadzieję, że badanie tych planów i kosztorysów, oraz zmiany mogące być w istniejących planach poczynionemi, przez bióro melioracyjne krajowe zostaną ukończone przed 1. Kwietnia roku przyszłego, a to w ten sposób, aby w razie, jeśli ustawy sankcyę uzyskają, roboty mogły być rozpoczęte z wiosną roku przyszłego.

Komisya sądzi jednak zgodnie z Wydziałem krajowym, że te plany i kosztorysy, tak jak są dzisiaj, za dostateczną podstawę do uchwalenia ustaw dotyczących służyć mogą, a to tem bardziej, że możliwość zmian znajduje nzwzględnie w §. 4. każdej z odnośnych ustaw.

Uwzględnienie to może mieć miejsce w granicach sumy kosztorysowej, możliwe zaś podwyższenie kosztów obciążałoby tylko strony interesowane, związane lub zawiązać się mające w myśl §. 1. ustaw w spółkę wodną.

Komisya nie zapoznaje, iż dla niektórych z załączonych ustaw, może nawet dla wszystkich nie jest wykluczona możność odmowy sankcyi, nie odstrasza ją to jednak od przedstawienia ustaw Wys. Sejmowi do uchwalenia.

Wątpliwość bowiem pod tym względem, towarzyszyć musi prawie zawsze każdej ustawie zupełnie nowego rodzaju.

Takimi ustawami bez precedensu są w mowie będące ustawy, czem prędzej ta wątpliwość rozjaśnioną i usuniętą zostanie, tem prędzej korzystać będzie mógł kraj z kredytu uchwalonego przez Radę państwa na cele melioracyjne.

Nie uchwalając w tym roku ustaw, znalazłby się prawdopodobnie Wys. Sejm na rok przyszły wobec tych samych wątpliwości, a najpewniejszym sposobem rozjaśnienia tychże, jest przedłożenie ustaw już w tym roku do sankcyi.

Dlatego komisya prosi Wysoki Sejm, by raczył w 7-u allegatach załączone ustawy uchwalić.

Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- I. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu na popieranie krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych na zasadzie ustawy państwowej z d. 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. N. 116. kredyt na rok 1885. w kwocie 65.000 zł.
- II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu zorganizować w porozumieniu z c. k. Rządem obserwacyę stanów wody na rzekach potrzebujących regulacyi oraz opadów atmosferycznych w ich dorzeczach i upoważnia Wydział krajowy do pokrycia kosztów założenia i utrzymania stacyi wodoskazowych i ombrometrycznych z dotacyi melioracyjnej.

III. Sejm uchwała dołączone projekty ustaw dotyczących :

- 1) regulacji potoku Kisieliny ;
- 2) regulacji rzeki Nowego Brnia ;
- 3) regulacji odpływów wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską ;
- 4) regulacji potoku Trześniówki ,
- 5) regulacji potoku Łęg ;
- 6) osuszenia bagien Rudnickich ;
- 7) osuszenia bagien Niskich.

Przewodniczący :**L. Wodźicki.****Sprawozdawca :****Sunguszko.**

Projekt.

Ustawa

z dnia dotycząca regulacji
potoku Kisieliny.

Za zgodą Sejmu krajowego Mezo Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacja potoku Kisieliny na przestrzeni od Woli radłowskiej aż do ujścia do Dunajca w Wietrzychowicach wraz z uregulowaniem i sprowadzeniem potoku Olszówki do Kisieliny w Miechowicach małych, mająca się wykonać w r. 1885. przez spółkę wodną, która winna być zawiązaną na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. dz. ust. i rozp. krajowych Nr. 38., uznana zostaje jako przedsięwzięcie subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału powiatowego w Brzesku z r. 1880. preliminujący koszta na 31.058 zł. 43 ct. w. a.; upoważnia się jednak Wydział krajowy do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Rządem w granicach wymienionej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów regulacji mają się przyczynić:

- a) Fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent prelininowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. punkt 2. i §. 4. p. 2. a) ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. dz. ust. p. Nr. 116. takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów.

c) wreszcie właściciele tych gruntów i zakładów, które się znajdują w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć w drodze administracyjnej resztą prelininowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. w stosunku korzyści odnieść się mającej, albo w miarę wielkości niebezpieczeństwa usunąć się mającego, albo też o ile się podział kosztów na tych podstawach nie da uskuteczyć, według wartości dotyczących nieruchomości i zakładów.

§. 4.

Koszta zarządu i utrzymania mających się wykonać budowli ponosić będą uczestnicy spółki wodnej w §. 3. pod c) wymienieni w stosunku tamże podanym.

§. 5.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić będzie Wydział spółki wodnej złożony z członków wybranych przez gminy i obszary dworskie.

Tak Rządowi jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysłać swych delegatów z głosem stanowczym do Wydziału spółki.

Sposób przeprowadzenia przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys mają się ułożyć przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przyznaje się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły tego wpływu, oraz ewentualny bezpośredni współdziałanie technicznych organów rządowych przy przeprowadzeniu tego przedsiębiorstwa, ułożone będą między Wydziałem krajowym a Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia tychże przez dotyczące Ministerstwa.

§. 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Projekt.

Ustawa

z dnia dotycząca regulacji
rzeki Nowego Brnia.

Za zgodą Sejmu krajowego Mezo Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacja rzeki Nowego Brnia na przestrzeni od granicy powiatu Tarnowskiego do ujścia do Wisły wraz z potokami: Rybnica, Lubaskirów, Zgórsko, Jamnica, Upust, Nieczajka, Smęgorzowa, Brnik, Oleśnica i Wielopole do tej rzeki wpadającymi, mająca się wykonać w siedmiu latach od r. 1885. do r. 1891. przez spółkę wodną, która winna być zawiązaną na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 dz. ust. i rozp. kraj. N. 38 uznana zostaje za przedsiębiorstwo subwencyo nowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt rządowy z r. 1875. prelinujący koszta budowy na 425.481 zł. wal. austr. upoważnia się jednak Wydział krajowy do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Rządem w granicach wymienionej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów regulacji mają się przyczynić:

- a) Fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent prelinowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6 p. 2 i §. 2. p. 2. a) ustawy z dnia 30. Czerwca 1883 dz. u. p. Nr. 116, takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów.

c) wreszcie właściciele tych gruntów i zakładów, które się znajdują w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć w drodze administracyjnej resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z d. 14. Marca 1875 w stosunku korzyści odnieść się mającej, albo w miarę wielkości niebezpieczeństwa usunąć się mającego, albo też o ile się podział kosztów na tych podstawach nie da uskutecznić według wartości dotyczących nieruchomości i zakładów.

§. 4.

Zasiłki krajowe i rządowe podobnie jak i prestacye uczestników spółki, uiszczane być mają w czasie budowy w równych siedmiu ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania mających się wykonać budowli ponosić będą uczestnicy spółki wodnej w §. 3. pod c) wymienieni w stosunku tamże podanym.

§. 6.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić będzie Wydział spółki wodnej złożony z członków wybranych przez gminy i obszary dworskie.

Tak Rządowi jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłać swych delegatów z głosem stanowczym do Wydziału spółki.

Sposób przeprowadzenia przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys mają się ułożyć przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przyznaje się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły tego wpływu, oraz ewentualny bezpośredni współdziałanie technicznych organów rządowych przy przeprowadzeniu tego przedsiębiorstwa, ułożone będą między Wydziałem krajowym a Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia tychże przez dotyczące Ministerstwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Projekt.

Ustawa

z dnia dotycząca udzielenia pożyczki z funduszu krajowego spółce wodnej dla regulacji odpływu wód między Wisłoką a drogą kraj. Dębicko-Tarnobrzeską.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja odpływu wód między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską ma być w r. 1885. przez zawiązaną w r. 1884. w tym celu spółkę wodną jako przedsiębiorstwo przez kraj subwencyonowane przeprowadzoną.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt zrewidowany w r. 1882. przez krajowe biuro melioracyjne, wedle którego koszta robót wynoszą 35.000 zł.

§. 3.

Dla poparcia tego przedsiębiorstwa, które już otrzymało bezzwrotny zasiłek krajowy w kwocie 8.000 zł. w. a. i takież zasiłek państwowy w kwocie 6.000 zł. w. a. przyznaje się rzeczonyj spółce wodnej:

a) z funduszu krajowego cztero-procentową pożyczkę w wysokości trzydziestu procent nie pokrytej reszty (21.000 zł.) preliminowanych kosztów, zwrotną w dziesięciu równych ratach rocznych, od 1. Stycznia 1887 począwszy;

b) z państwowego funduszu melioracyjnego pożyczkę czteroprocentową w takiejże wysokości, której warunki zwrotu określone będą w drodze administracyjnej.

§. 4.

Koszta zarządu i utrzymania mających się wykonać budowli ponosić będą uczestnicy spółki wodnej w §. 3. wymienieni w stosunku tamże podanym.

§. 5.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić będzie Wydział spółki wodnej złożony z członków wybranych przez gminy i obszary dworskie.

Tak Rządowi jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłać swych delegatów z głosem stanowczym do Wydziału spółki.

Sposób przeprowadzenia przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys mają się ułożyć przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przyznaje się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły tego wpływu, oraz ewentualny bezpośredni współdziałanie technicznych organów rządowych przy przeprowadzeniu tego przedsiębiorstwa, ułożone będą między Wydziałem krajowym a Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia tychże przez dotyczące Ministerstwa.

§. 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Projekt.

Ustawa

z dnia dotycząca regulacji
potoku Trześniówki.

Za zgodą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje :

§. 1.

Regulacja potoku Trześniówki, na przestrzeni od połączenia z potokiem Żupawą aż do ujęcia do Wisły, wraz z potrzebnem uregulowaniem potoków Żupawy i Dąbrowy w powiecie Tarnobrzeskim, mająca się wykonać w r. 1885 przez spółkę wodną, która winna się zawiązać w myśl §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38. uznana zostaje jako przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt rządowy z r. 1865. preliminarzujący koszta budowy na 17.688 zł. w. a.; upoważnia się jednak Wydział krajowy do ewentualnego poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Rządem, w granicach wymienionej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów regulacji mają się przyczynić :

- a) Fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent preliminarzowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. punkt 2. i §. 4. p. 2. a. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. dz. u. p. Nr. 116, takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele tych gruntów i zakładów, które się znajdują w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć w drodze administracyjnej, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. w stosunku korzyści odnieść się mającej, albo w miarę wielkości niebezpieczeństwa usunąć się mającego, albo też, o ile się podział kosztów na tych podstawach nie da uskuteczyć, według wartości dotyczących nieruchomości i zakładów.

§. 4.

Koszta zarządu i utrzymania mających się wykonać budowli ponosić będą uczestnicy spółki wodnej w §. 3. pod c) wymienieni w stosunku tamże podanym.

§. 5.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić będzie Wydział spółki wodnej złożony z członków wybranych przez gminy i obszary dworskie.

Tak Rządowi jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłać swych delegatów z głosem stanowczym do Wydziału spółki.

Sposób przeprowadzenia przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys mają się ułożyć przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przyznaje się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły tego wpływu, oraz ewentualny bezpośredni współdziałanie technicznych organów rządowych przy przeprowadzeniu tego przedsiębiorstwa, ułożone będą między Wydziałem krajowym a Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia tychże przez dotyczące Ministerstwa.

§. 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa skarbu i spraw wewnętrznych.

Projekt.

Ustawa

z dnia dotycząca regulacyi
potoku Łęg.

Za zgodą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządam co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Łęg na przestrzeni od stawu w Jamnicy do ujścia do Wisły, mająca się wykonać w dwóch latach 1885. i 1886. przez spółkę wodną, która winna się zawiązać w myśl §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 38., uznana zostaje jako przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt rządowy z r. 1865., preliminujący koszta robót na 86.778 zł. w. a., upoważnia się jednak Wydział krajowy do poczynienia potrzebnych zmian w tym projekcie w porozumieniu z Rządem w granicach wymienionej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów regulacyi mają się przyczynić:

a) Fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent preliminowanych kosztów:

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. punkt 2. i §. 4. p. 2. a. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. dz. u. p. Nr. 116, takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele tych gruntów i zakładów, które się znajdują w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć w dro-

dze administracyjnej, resztą prelinowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. w stosunku korzyści odnieść się mającej, albo w miarę wielkości niebezpieczeństwa usunąć się mającego, albo też, o ile się podział kosztów na tych podstawach nie da uskutecznić, według wartości dotyczących nieruchomości i zakładów.

§. 4.

Zasiłki krajowe i rządowe, podobnie jak i prestacye uczestników Spółki, uiszczone być mają w czasie budowy w dwóch równych ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania mających się wykonać budowli ponosić będą uczestnicy spółki wodnej w §. 3. pod c) wymienieni w stosunku tamże podanym.

§. 6.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić będzie Wydział spółki wodnej złożony z członków wybranych przez gminy i obszary dworskie.

Tak Rządowi jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłać swych delegatów z głosem stanowczym do Wydziału spółki.

Sposób przeprowadzenia przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys mają się ułożyć przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przyznaje się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły tego wpływu, oraz ewentualny bezpośredni współdziałanie technicznych organów rządowych przy przeprowadzeniu tego przedsiębiorstwa, ułożone będą między Wydziałem krajowym a Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia tychże przez dotyczące Ministerstwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Alegat 6. do L. S. 911/1884.

Ustawa

z dnia _____ dotycząca osuszenia
bagien Rudnickich.

Za zgodą Sejmu krajowego Mezo Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich Kończyce, Zalesie, Jeżów, Łętownia, Tarnogóra, Kopki, Rudnik, Stróża i Przędzel powiatu Niskiego, mające się wykonać w latach 1885 i 1886 przez spółkę wodną, która winna być zawiązaną na podstawie §. 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 d. u. i rozp. kraj. Nr. 38, uznane zostaje jako przedsięwzięcie subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi, służyć ma projekt komitetu galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego preliminarzujący koszta robót na 57.624 zł.; upoważnia się jednak Wydział krajowy, do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Rządem w granicach obliczonej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do kosztów tej melioracyi przyczyniają się:

- a) Fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent preliminarzowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6 p. 2. i §. 4 p. 2 b. ustawy z dnia 30 Czerwca 1884. r. dz. u. p. Nr. 116 takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele tych gruntów i zakładów, które się znajdują w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć w drodze administracyjnej resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z d. 14. Marca 1875 w stosunku korzyści odnieść się mającej, albo w miarę wielkości niebezpieczeństwa usunąć się mającego, albo też o ile się podział kosztów na tych podstawach nie da uskuteczyć według wartości dotyczących nieruchomości i zakładów.

§. 4.

Zasiłki krajowe i rządowe podobnie jak i prestacje uczestników spółki, uiszczone być mają w czasie budowy w dwóch równych ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania mających się wykonać budowli ponosić będą uczestnicy spółki wodnej w §. 3. pod c) wymienieni w stosunku tamże podanym.

§. 6.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzi będzie Wydział spółki wodnej złożony z członków wybranych przez gminy i obszary dworskie.

Tak Rządowi jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłać swych delegatów z głosem stanowczym do Wydziału spółki.

Sposób przeprowadzenia przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys mają się ułożyć przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przyznaje się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły tego wpływu, oraz ewentualny bezpośredni współdziałanie technicznych organów rządowych przy przeprowadzeniu tego przedsiębiorstwa, ułożone będą między Wydziałem krajowym a Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia tychże przez dotyczące Ministerstwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

U s t a w a

z dnia dotycząca osuszenia
bagien Niskich.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje :

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich Chyły, Swóły, Moskale, Warchoły, Podwolina i Nowosielec powiatu Niskiego, mające się wykonać w latach 1885 i 1886 przez spółkę wodną, która winna być zawiązaną na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z d. 14. Marca 1875. dz. u. i rozp. kraj. N. 38, uznane zostaje jako przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt komitetu galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, preliminarzający koszta robót na 22.479 zł.; upoważnia się jednak Wydział krajowy do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Rządem w granicach obliczonej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do kosztów tej melioracyi przyczyniają się :

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent preliminarzowanych kosztów ;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6 p. 2 i §. 4 p. 2 b. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884. r. dz. u. p. Nr. 116 takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent kosztów ;

c) wreszcie właściciele tych gruntów i z zakładów, które się znajdują w okręgu konkurencyjnym, mającym się oznaczyć w drodze administracyjnej resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z d. 14. Marca 1875 w stosunku korzyści odnieść się mającej, albo w miarę wielkości niebezpieczeństwa usunąć się mającego, albo też o ile się podział kosztów na tych podstawach, nie da uskutecznić, według wartości dotyczących nieruchomości i zakładów.

§. 4.

Zasilki krajowe i rządowe podobnie jak i prestacye uczestników spółki, uiszczone być mają w czasie budowy w dwóch równych ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania mających się wykonać budowli ponosić będą uczestnicy spółki wodnej w §. 3. pod c) wymienieni w stosunku tamże podanym.

§. 6.

Wykonanie robót melioracyjnych i konserwacyjnych prowadzić będzie Wydział spółki wodnej złożony z członków wybranych przez gminy i obszary dworskie.

Tak Rządowi jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłać swych delegatów z głosem stanowczym do Wydziału spółki.

Sposób przeprowadzenia przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys mają się ułożyć przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też przyznaje się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły tego wpływu, oraz ewentualny bezpośredni współdziałanie technicznych organów rządowych przy przeprowadzeniu tego przedsiębiorstwa, ułożone będą między Wydziałem krajowym a Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia tychże przez dotyczące Ministerstwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.